

Résumé.

La classe attentive écoute le professeur dans sa toute grande magnificence. Le regard sévère, guettant le moindre chahut, il interroge, donne la parole, distribue les rôles. D'une main ferme, il cherche à imposer son autorité à un groupe nombreux où pourtant l'enthousiasme ne semble pas la règle, et où la participation de chacun reste réduite.

Enseigner dans une classe nombreuse, dès ma première expérience, fut pour moi la recherche d'une solution pour que le groupe fonctionne, sans que pour autant je ne me glisse dans le rôle du professeur tout puissant.

Comment enseigner une langue dans une *classe nombreuse tout en étant efficace*? Telle devait être ma problématique pour l'année.

Ma frustration était d'autant plus grande qu'il m'était impossible de développer des techniques de F.L.E (Français langue étrangère) que je savais prometteuses. En fait je devais passer l'année entière à tâtonner pour *adapter les techniques d'apprentissage du F.L.E* à ce nombre.

Toutefois si celles-ci s'avéraient plutôt dynamiques et ludiques, un grand nombre d'apprenants pouvait en avoir raison; et seul un *travail de groupe* dans le cadre d'un *projet* devait finalement remporter mon assentiment. Actifs, *autonomes*, responsables, *évalués entre pairs*, les élèves se sentant plus concernés par leur apprentissage, apprennent sans s'en rendre compte et assimilent plus facilement. Plus qu'une nécessité, cela devint vite une évidence pour moi, tant pour la gestion de la classe que pour l'efficacité.

Klasa uważnie słucha profesora. On, w całej swej dostojności, z surowym spojrzeniem i czujny na najmniejszy nawet szelest, odpytuje, pozwala zabrać głos, wyznacza rolę, organizuje, pyta i odpowiada. Silna reka próbuje utrzymać swój autorytet, w klasie, gdzie jak się wydaje niepowściągliwy entuzjizm wcale nie jest regułą, a udział każdego z uczniów coraz mniejszy.

Ten ważny obraz klasy, który nie jest wszakże daleki od rzeczywistości, był dla mnie perspektywą, którą musiałem wziąć pod uwagę: jak uczyć języka w *licznej klasie*? Moja frustracja była tym większa, że w tych warunkach wydawało mi się niemożliwością wprowadzenie technik F.J.O (Francuski Językiem Obcym), które uważałem za tak obiecujące. W końcu musiałem poświęcić cały rok na nieco ślepe *poszukiwania w celu dostosowania F J O* do tych niedogodności, *reorganizując* jednocześnie zajęcia, tak by moje metody były możliwe do wdrożenia.

W każdym razie, jeśli okazały się one raczej dynamiczne do objaśniania, to duża liczba uczących się byłaby całkowicie wytłumaczalna. *Praca grupy*, w kontekście tego *projektu* musiała w końcu spełnić moje oczekiwania, to duża liczba uczących się byłaby całkowicie wytłumaczalna. Aktywni, *niezależni*, odpowiedzialni, dobrani w pary uczniowie czują się bardziej zainteresowani swoją praktyką, uczą się poniekąd nieswiadomie i łatwiej przyswajają materiał. Bardziej niż potrzeba, stało się to dla mnie oczywistością, zarówno jeśli chodzi o prowadzenie klasy, jak i skuteczność nauczania.

Introduccion	1
<i>Ma concepcion de l'aprentissage</i>	2
I- Lei limitas de la pedagogia comunicativa per un grop nombros.	4
1- Lei dificultats d'un grop nombros.	4
A- Si pot pas integrar totei leis escolans dins l'oralitat.	4
B- Un problema de metode.	6
2- La manca de motivacion.	7
A- Lo problema d'una classa de lenga.	7
B- Lo contenèn dau cors.	7
II- Lei responsas.	9
1- L'organizacion dau cors.	9
A- Lo ritme.	9

B- Lo retorn a l'escrich.	13
C- Lei trucs.	15
2- Una pedagogia de project.	18
A- Perqué ?	18
B- Qué ?	19
Conclusion.	23
Annexe	
Bibliographie	

INTRODUCCION

« Bon, alors vous en avez: 24 en 4°5 et 6, 19 en 4°7, 27 en 3°, 21 en 5°, 26 en 6°6, et enfin 25 en 6°7. ». Urosament que li avia la cadiera que m'avia empachat de mi retrobar lo cuou au sou. Lo principau en mi diguènt aquo si podia pas avisar de ma suspresa e meme de mon desfeci. Pamens, m'èri motivat d'ora avans d'anar au colegi prene lo mieu poste. Mi pensèri « es ben, manco se sias en un bled perdut ti vas faire plaser e puèi auras pas força pelandrons e subretot saran motivats. ».

Ten ti la bèla! Mi bastèt que dau premier cors per saupre dont aviau calat: « Monsieur, on est obligé de faire occitan ? ».

Se mi deviau ramentar d'un nom tota la mieu vida seria aquèu d'Antoine Rollin: un volcan, renadis que mi fauguèt metre au pas, puèi que venguèt moligàs de promièra e si complasia dins un estat de larva tot dau long dau cors. Urosament per mon morau la professor de latin, amistosa coma tot m'informèt qu'aguèt lo meme comportament e que li avia demandat la mema cauva.

En charrant, saupèri que lei colegians, dau moment qu'avian pres l'occitan en 6° èran obligats de si lo tirassar fins en 3°. Per de colegians que, arribats en 4° si prenon una lenga 2 e de cops que i a lo latin en mai n'èra acabat de sa motivacion d'aitant se sieguesson estats forçats per lei sieu gènts.

Gerir una classa nombrosa e suscitar una certa motivacion que ne'n raiava pas trop per d'una part; tau fuguèt lo desfis que mi fauguèt relevar.

Un autre per ieu fuguèt de trobar lei mejans per que lei pichons posquesson si prene en carga estènt que podiau pas gaire m'ocupar de cadun.

Lo problema de la motivacion afortissènt lo pes dau nombre, decidèri de consacrar mon estudi ai 3°, 4° dont si podia rescontrar, e dins una certa mesura ai 5°

Ma conception de l'apprentissage.

Mi siau totjorn pensat e pensi mai qu'una lenga s'empara lo mai eficaçament en de situacions de comunicacion e d'en promier d'imitacion. Lo ninot parla e fa de gramatica en repetant cé que dian sei gènts. D'un autre costat parla en escupissènt de tornuras totei fachas rescontradas dins d'unei situacions.

Ansinda, ne'n posquèri verificar la portada sus lo terren e ne'n fuguèri pas ren deçauput. Prenènt l'abituda de totjorn parlar occitan m'avisèri leù-leù que lei pichons escupissian mei paraulas sensa qu'aguesson probablament lo sentiment d'aguer emparat quauqua-ren.

Fuguèri espantat d'ausir mantei cops e dins de bocas diferentas (subretot en co dei seisenas que son força bolegadis) lei formulas seguissentas: « asseta te sus ta cadiera-taisa te ».Emparèron l'imperatiu sensa mai se 'n avisar.

Un autre cas força agradiu per ieu fuguèt lei tresenas.

Jonathan Jay consacrèt per ieu la mai granda victoria que posqueri emportar sus l'esperit flapit d'uneis adolescènts: Esperit tan flapit e donc impermeable a toteis introduccions de saber que de cops mi fasian paur. Se un jorn l'alarma aguesse sonat, auriaù poscut crenher que restesson dins lei flamas lo temps de si bolegar.

Adonca disiau que Jonathan Jay fuguèt la mieu mai granda victoria. Totjorn que sabia pas respondre, sortènt d'un som profond o inadecuacion de son ment mé lo cors, prenguèri leù-leù l'abituda de li faire dire aquesta formula magica « Sabe pas ». Au manco, donava lo sentiment que s'investissia. Capitèt tant ben que va sortia a cada cop qu'èra interrogat ?

Tant ben que leis autrei si li metèron quora avian ren de respondre. E m'aco posquèri faire emparar l'autra formula magica, valènt a dire la promièra persona dau plurau :« Sabem pas. ».

Ma concepcion de l'aprentissage m'es d'aitant mai afortida que ne'n fau ieu meme l'experienci.

Ma novia estènt polonèsa e dau cop frequentant ren que de polonesas, vos podi afortir qu'au mitan de toteis aquelei barjadissas lo mai refractari integra sensa lo volguer la lenga, seria ren que de la fonologia. Aprés, la necessitat de vos faire comprene o de demandar de cauvas, vos mena leù-leù a la mestresa de quauquei mots passan d'en pertot e de quauquei sintaxis.

D'aqui, d'aila en chaspant e per rapprochement repauvant sus una tecnica saberuda, arribatz de conjuguar quauquei verbs sensa aguer vist escricha nimai estudiat aquela drolla de lenga.

Lo repeilhament puèi de vostrei quauquei formulas bastan de vos rendre per un bilinga perfiech en saupènt leis utilizar quora va fau.

Adonca fort de tot aquo, assaièri de reproduire lei memei condicions d'aprentissage. Metèri leis escolans en situacion de comunicacion ambé de juecs de rotle basats sus quauquei ponchs didactics.

En meme temps mi tanquèri sus lo metode catalan « Digui, digui ». Reproduisènt de dialogues de la vida corrènta sus cassetta, lei fasiiau descobrir e aprene ai pichons.

Malurosament deviau lèu descobrir lei limitas d'una pedagogia comunicativa per un grop nombros.

I- Lei limitas de la pedagogia de comunicacion.

1- Lei dificultats d'un grop nombros.

A- Si pot pas integrar totei leis escolans dins l'oralitat.

Fau dire que m'avisèri lèu-lèu de l'androna que preniau en utilisènt lei methodes dau FLE (Francés lenga estrangiera). Trop d'escolans, aquo èra la clau evidenta de la fin d'una annada de patz.

Cen que m'agradava èra de metre lei aprenents en situacion de comunicacion reala.

Lo promier cors en 3° demandèri ai pichons de si metre per dos e de presentar son colega, tan moralament que fisicament. Cauva que mi pensèri aisada per d'escolans qu'estudiavan l'occitan despuei la 6°.

Leis objectius èran de presentar quauqu'un, d'emplegar la tresena persona dau singular, lo lexic dau cors uman, « fa », « li agrada ».... Manco,aguesson tot oblidat lo temps dei vacances, li donèri leis elements e lo temps de si preparar.

Força fuguèt de constatar que podiau pas m'endralhar dins aqueu camin escrementit.

Lei dificultats de s'ocupar de toi, de gerir lo temps e lo biais de presentar tot lo monde anèron benléu mi menar dins una nova reflexion.

Ambé lei 4° faguèri de juecs de reconeissença que ne'n vaqui :

1- un eleva sortit dins lo coridor deu trobar aqueu qu'a raubat un object indicat, en questionant leis autrei sus son fisic. Leis objectius èran de demandar d'informacions (com'es ? as vist lo raubaire ?..), e emplegar lo lexic dau cors uman.

2- Per un pauc mai compliquar, aquelei que son assetats a costat dau raubaire dison de messorgas. Aqueu que cerca, es estat prevengut.

3- Autre varianta: n'i a qu'an vist quauqua-ren e lo resta non. Lei rotles son donats quora lo jugaire es defoora.

Leis objectius son lei memes en mai de « ai ren vist, sabe pas ».

Per faire passar a la tresena persona dau singular , basta d'interogar un innocent sus cen que ven de si dire:

- « sabe pas »
- lo professor :« saup o saup pas »
- « ai ren vist »
- lo professor « de qu' a vist ».

4-D'objects son sempalhats sus una taula. Avans de sortir, un enfant leis agacha ben. Un cop sortit, amagam un objecte. Un enfant deu donar leis instruccions a n'aqueu qu'es sortit per lo trobar, un cop que s'es avisat d'aqueu despareissut.

Lei objectius son l'emplec dau passat compauvat « a despareissut », lo lexic dei objects de la classa, si situar (a drecha, sus, sota, a costat..) la descripcion de quauqu'un, l'imperatiu « vai ».

Eri aqui per donar lo vocabulari.

Pasmens,tot auria poscut si ben debanar se una certa consciença pedagogica m'avia pas tafurat lo ment per mi convidar a cercar una nova dralha. D'efet , pas toi podian passar e adonca integrar lo saber nimai si lo tenir d'a ment.

Dins lei cors seguissènts abandonèri donca lei sequenças entierament consacradas a de juecs. Pasmens contunhèri de ne'n faire en reinvestissament.

B- Un problema de metode.

Un autre problema mi fuguèt benleu revelar per lei contrarotles. Coma demandar ais escolans d'escriure se fasem totjorn d'orau ? Mai subretot, si pot pas demandar qu'integron pron de vocabulari, la sintaxi e un pauc de conjugason ren qu'en fasènt d'orau.

Força pichons an d'a besonh de veire escrich per mielhs comprene e integrar. Seria ren que de lei rassegarar.

Mé lo tot audio de « digui, digui » que fasiiau aprene, repetar e jogar lei scenas, aviau beu estre darrier per faire repetar lei replicas n'i avia totjorn qu'arribavan pas de la sortir cinq minuitas après. Parier fuguèt per lei mesas en situacion contadas mai aut. Manco se lei fasiiau jogar, utilizar la lenga mé lo cors, mi falia estre totjorn darrier e n'èri jamai segur a cent dau cent que si gardesson la « liçon » d'a ment.

En fach en rason d'una ora per setmana e d'un temps de mesa en scena e de paraula trop cortet, lei condicions d'un apprentissage per de praticas de comunicacions èran pas optimalas nimai normalas.

Dins aquel encastre, força escolans puslèu visuaus qu'auditius an besonh d'aguer un suport escrich. Ansin au bot de quinze jorns cresiau pas ren en la gramatica implicita per la maja part de la classa.

« M'apele Frederi e tu, coma t'apelas ? ».

Se aquesta dralha pot tenir la rota, fau dire que reclama una atencion tota granda que seria pas evidentata que l'aguesson totjorn quatre passages après. De part aquo, la necessitat d'una sintèsi coletiva per leis inatentius e visuaus grandaràs nos bandisse leu-leu vers l'escrich e la rompedura de l'orau. Orau que se lo fasiiau totjorn en reinvestissement d'una leiçon podria pus si faire mé una simpla preparacion orala.

2- La manca de motivacion.

A- Lo problema d'una classa de lenga.

Se sabiau que l'adolescença èra un atge ingrat, mi fuguèt afortit aquest'an.

« Ment a rebors de la creissença dau cors », si fau ben avisar qu'una certa natura moligassa pot que geinar un cors que si vou de comunicacion.

Dau segur metèri aqueu problema de motivacion tanben sus lo compte d'una classa nombrosa e de la politica de l'establiment.

Ja qu'avian de pena per legir a auta vutz (que siague lei 4° o lei 3°) lei paurei èran completament titanisats de la paur de pareisse davans tot lo monde (e d'estre jujat) quora li demandèri de jugar de scenas. Ansin n'en fuguèt lo cas dei 3° que li convidèri de si presentar doi per doi a la debuta de l'annada davans tota la classa.

Tirant una liçon d'aquo, li laissèri puèi sus sa cadiera e si jugar lei scenas a distanci. Se li aguèt un pichot melhorament, la resulta èra pas per mi contentar. Lei faire prene la paraula e bensai après lei faire jugar mé lo cors anavan benleu estre ma toca.

Mi falia crear un esperit de grop per lei metre en fisança.

Per cé qu'èra dei quatrenas, aguèri pas lo problema d'un esperit flapit mai au contrari, sufisènt, mau gracios e renadis a tota ideia de s'investir dins que que siague. Coma se fuguesson estats trop bons per faire cé que li èra demandat.

Aqui mai, deviau instalar de condicions de motivacion e «d'aprentissage serios » per elei.

B- Lo contengut dau cors.

De tot parier mi li falia donar una toca qu'au senon perque prendrian la paraula o just per mi faire plaser.

Desdramatisar lei situacions de comunicacion venguèt mon mestre mot pedagogic.

Mai que lei faire prene la paraula, la toca èra de lei rendre actius. Suscitar la motivacion en mai recentrant sus sei centres d'interes.

Ansin m'avisèri que totei leis annadas despuèi la 6°, si fasian lei memei cauvats: presentacion, cors uman, lei vestits en debuta d'annada, puèi au mes d'otobre avian la joia de descurbir o tornar descurbir lei vendumias que Calena seguissia mé seis eternaus tretze desserts. Febrier èra marcat per lei crespes e son caramentran.

Per cen qu'èra de la cultura occitana èran mai qu'assabentats, quasi enfadats.

Ambé leis elements lei mai escarabilhats dei 4°, la situacion manquèt d'estre esplosiva quora entreprenguèri de faire lei tretze desserts per Calena.

Aquo mi menèt lèu a calcular sus lo biais de considerar lo cors. Estènt qu'aviau qu'una ora per setmana, deviau faire ren que d'initiacion e adonca faire lo rituai que si fasia ja ambé quauquei cançons, istorias... ?

Dau segur mi falia cambiar de camin.

II- lei responsas.

Après m'estre entresenhat sus cé que deviau faire vertadierament, (valènt a dire d'initiacion o un ensenhament de lenga) mi fuguèt respondut de oc per un cors de lenga.

Adonca arribèri a la conclusion que mi falia metre tot en obra per que leis enfants sieguesson capables de parlar. Dins aquest'amira trabalhèri sus diferents suports. De documents iconographics èran propres a faire parlar e a de reinvestissements lo temps de la descripcion. Utilisats coma metode audiau-visuau, èra ben per lei 6° e lei 5° que li voliau pas faire trop d'escrichs.

Lei documents escrichs d'autor èran utilisats mé lei 4° e 3° .Enfin de producions audio mé de votz diferentas corespondènt a de pichotei pèças de comunicacion o ai textes estudiats.

Partènt de tot aquo, aviau coma objectius de faire ausir la lenga, de trabalhar la compreson e de faire parlar.

I- L'organizacion dau cors.

A- Lo ritme.

Per un ensenhament eficaç gardèri l'utilisacion dei diferents suports. En mai d'aquo aquesta estrategia si revelèt pertinenta estènt que rompia la monotonia dau cors. Se lei voliau pas se laisser breçar dins son lassitge mi folia a cada moment lei faire tornar au monde reau e meme leis empachar mai de si passir.

Evitar la monotonia permetia de bandir un pauc de motivacion. Per aquo alternèri lei situacions d'apprentissage lo mai qu'èra necite valènt a dire quora perdian d'atencion. Si fasiiau seguir de fasas orales coletivas e de fasas escrichas individualas.

D'en promier, prenguèri l'abitudas de caufar la sala a la debuta dau cors en parlènt mé lei escolans de la plueja e dau bèu temps.

Après que sia per l'estudi dei documentès audio esrichs o iconografics, seguissia una fasa de descuberta e d'escota.

Puèi una part activa creissia mé l'expleitacion per de questions-responsas.

Après laissavi tombar l'intensitat en metènt una traça au tableu amé l'ajuda deis escolans.

Per mai d'eficacitat acabavi en lei metènt en binome per un exercici de reinvestissement. Aqueu si preparava pendent 5 a 10 minutas, puèi èra presentat en totei.

Pasmens despuèi lei remarcas de ma promièra visita au mes de decembre prenguèri l'abituda d'acabar sus un ritme mens actiu. Laissavi leis escolans s'entornar a una certa passivitat en li contant de pichotei blagas, d'istorias... Fau dire que si regalan d'ausir de blagas. La promièra l'aviau experimentada au mes de novembre que veniam de faire un contarotle e que nos restava de temps. Fuguèri talemant estrambordat de lei veire restar en plaça après la sonaria, bravei coma tot que va renouvelèri mai d'un cop.

Per lei 3° e lei 6° posqueriam utilizar una television mé manhetoscop qu'èra dins la sala. Ansin fasiu ausir un momenton a la fin dau cors de passages de « Vaqui ».

Enfin faguèriàm de devinholas e de juecs que leis escolans li èran pron acostumats: -devinar un objecte que li a dins ma saca;

- un enfant devia faire devinar un personnage o un film celebre tirat d'un magazine qu'aviau descopat,

- devinar çé qu'es

un mexican que fa un penec
contra una muralha vist dau
ceu.

una bala de tenis vista de pres

a-Casseta audio e son usage.

Considèri qu'una lenga deu estre aprehendada dins sa globalitat. Una charradissa artificiala dont cada mot s'aria estat pesat, calibrat avans d'estre utilizat, un ritme plan planet per pas que lei pichons si neguesson, èran de cauvas que manco s'èran fondadas, podiau pas acceptar. Ai totjorn agut la conviccion qu'una lenga deu s'escotar en situacion, valènt a dire mé son ritme normau, son vocabulari, sa prononciacion.

Doas cauvas mi li portèron: un, es mai motivant de trabalhar sus dau vrai; doi, cu pot lo mai, pot lo mens.

Mi restava donca pus que d'ajudar lei pichons dins lei baranhas de la lenga parlada.

Pamens gardèri en l'esperit de faire passar quauquei nocions de lenga simplas tras una conversa mai que naturala. Ansin dins la promièra casseta audio, l'objectiu èra de faire integrar lo biais de demandar quauqu'un e li donar d'entresenhes.

Lo contengut èra un ome demandant dins una fabrica lo patron.

Promièrament fasiu ausir l'enregistrament un cop, doi cop. Vesènt totjorn leis escolans tirant una testa de morre de taula, prenguèri l'abitudada de desdramatisar la situacion en disènt avans l'audicion qu'anavan ren comprene e qu'èra normau.

Puèi après lei doi cops que l'enregistrament èra ausit, quichaviam sus lo contengut. La toca èra de faire prene consciencia qu'un texte si podià comprene mé tot cen que girava a l'entorn. Toteis ensens, li podiam arribar.

Una tièra de questions fasià veire lo camin:

-Que ressentètz ? Es triste, es joios ?

-Quant i a de personatges ?

-Coma li dison ?

Puèi s'agisse de mai dintrar dins lo contengut:

-De qu'avetz ausit coma mots ?

Totei ensens arribàm de rebastir lo text, troç per troç, escotan e repetan lei replicas per trabalhar la prononciacion.

Aqueù metode si revelèt mai d'un cop eficaça per la descuberta e la compreson d'un text audio. Lo text escrich donat, de questions crosadas dei pichons afortissiàn la compreson.

Totei-fès l'integracion dei ponchs essenciaus èra pas tant evidentà. Pasmens podi dire qu'èri ben partit. Ansin mé lo promier document audio utilisat mé lei 5°, 4°, 3° faguèri jogar ai 5° la scena de memori quora descurberiam lo document.

Si tenènt d'a ment quauquei sequencias (es pas aquí, avetz pas vitz lo patron, ont'es passat ?), capitèron de lo jogar e si l'integrèron.

Malurosament davans lo grand estranbord dei 4° e 3° pensèri saviament que falia laisser de costat la restitution sus scena e justa un cop lo document descubert donar lei replicas escrichas per lei faire legir.

Ai dich saviament èra una error qu'aviau pecat per deblessa. Comprene, ne'n parlar, n'èran capables mai certa pas de si metre en situacion de comunicacion e donca integrar lo saber. Per cen qu'èra de legir m'avisèri pas de l'esforç grandaràs qu'aquo demandava.

b-Document iconocrafic e son usage.

Empleguèri d'imatjes vivènts e agradius dont si podia aisamènt laisser corre l'atencion. Lei trobèri dins « Parlesses clar; Digui, digui e Racochot . ».

Doei biais retenguèron mon atencion.

Lo promier èra sus lo ton dau metode audio-visuau: comentar l'imatge puèi pauvar de questions aquí sus permetia de donar volh e fisança en d'adolescents que soventei-fes lo demaratge es mau aisat coma l'entretèn de la paraula. D'un autre caire, aqueu metode permetia d'aficar o de faire venir quauqueis nocions novas.

L'autre biais, quora an un pauc mai d'autonomia linguistic, èra de li demandar de dire tot cé que si podia veire o pas veire.

Puèi seguissia per l'un o l'autre metode, una fasa d'interpretacion de cé que si podià debanar. Aquesta fasa permete de laisser corre la sieu imaginacion e donca d'emplegar cé que coneissian.

c- La video.

Fuguèt qu'au mes de decembre sus la remarca de Madama Torreilles, que m'avisèri de la presencia d'una television. Non es besonh de dire qu'aquela descuberta tardèt pas de mi tafurar lo ment. Mé un element de modernitat tau, mi sentèri obligat de l'emplegar per un cors.

Lo promier cop va faguèri mé lei tresena. Passèri un passatge de « Friends » qu'es una seria a la moda sensa lo son. L'objectiu fuguèt de descriure l'environament e lo comportament dei personatges.

Malurosament, podi pas dire que fuguèt una vertadièra capitada. Mi faguèt tirassar tot lo grop.

En fach, apres aguer calculat un brave moment aqui sus, una solucion s'impauvèt a ieu per leis autres experiencias. Auria faugut que faguessi un interpretacion mieuva quasi provocanta pendènt un comentari per desblocar lei lengas.

B- Retorn a l'escrich.

Fuguèron lei contrarotles dau mes de novèmbre e lei visuaus que mi convidèron a faire mai d'escrich. D'efet, m'èri avisat, cauva simplassa qu'escriure èra necite, saria que de posquer faire respondre a un dever escrich.

De part aquo permetria ai visuaus de mai intregar la liçon e subretot lei desinencis verbalas qu'auria faugut mai trabalhar sistematicament a l'orau. Bensai que trop de gramatica implicita arriba pas de dintrar dins la testa dei visuaus qu'aurian da besonh de se'n avisar.

Adonca prenguèri l'abituda en mai d'una traça escricha, de mi servir mai de l'escrich. D'en promier podi dire que mi venguèt en ajuda per mielhs faire integrar d'unei caucas.

Ansinda fa totjorn mestier de saupre formular de questions: ajuda au debanament dau cors e a una melhora compreson En fasènt inventar ais enfants de questions per lei pauvar ai sius colegas, la formulacion de responsas venguèt tot d'un obligatori. M'aquelei doi paramètres, la mestresa dau text estudiat èra quasi assegurada d'aitant mai aprenian entr'elei.

Pasmens, l'escrich e subretot la gramatica, virèron benleù a l'obsecion per ieu.

Tras lei documents que siegon audios, iconografics, o textuaus, aviau totjorn en ment la descuberta e l'aprentissage d'un temps tancat dins una progression pedagogica. Or la mieu obsession dins ma granda complasença per lei visuaus èra lo biais de metre au tableau, per escrich la conjugason dau temps estudiant.

Per debaussar aqueu problema, que un cop portava sus l'aprentissage dau passat compausat (per totei lei niveus), aviau mes leis aprenents davans una situacion problema. Aguènt que lo premier e lo darnier imatge d'un bd de Racochot (veire anexe), li demandèri de mi contar cé que s'èra debanat entre lei doas. Per aquo, mi demandèron la conjugason que metèri au tableau.

Fuguèt ben una capitada.

Pasmens, la practica mi menèt a faire una promièra descuberta orala mé la 3° persona dau singular totjorn aisada d'emplegar:

-De que manja ?.....

-De que manjava ?.....

Puèi a partir d'aquo, en decontextualisant, vesiam la 1° e la 3° persona dau singulier:

-E tu, de que manjaves pichot ? Ieu manjave de...

Or, l'obsession de lèu metre la conjugason au tableau mi menèt a la falta en declinant totei lei personas a l'orau avans de l'escriture de peur que la prononciesson mau après. Totei lei personas vistas en pauc de temps entirèron pusleù leis aprenents dins la confusion la mai totala.

En reinvestissement de cé que veniam de faire a l'orau e per que cadun posquesse ben integrar, li placèri dins de situacions de trabalh.

En binomes, devian, per exemple, per l'aquisicion dau futur, imaginar un dialogue entre una vesenta e una practica, pausant de questions sus son avenir.

Per l'imperfach, l'interview d'una star.

L'avantage de li faire preparar a l'escrich (èra per aquo que donèri la conjugason au tableau) es que servia a cadrar lei producions, a lei faire trabalhar e donca ben integrar.

Malurosament, falia ben que li aguèsse un problema: passar per l'escrich per faire jugar de situacions de comunicacion fuguèt lo melhor mejan de paralisar, justament l'acte de comunicacion.

D'efèt, au luoga d'obtenir una mesa en scena maravilhosa dont lei comedians èran sollevats per un estrambord, un juec, un intonacion espectaculara aguèri l'onor d'assistar a una nova forma de teatre, lo teatre estatic a la paraula desgubiada, clavada.

Pamens, es verai que dins ma granda compacion per un atge colhon, leis autorisèri a restar a sa plaça. Aquo manquèt pas d'entravar l'exercici dont la paraula si perdià dins la sala e la mesa en scena èra absentia.

Un second problema fuguèt d'ordre logistic: la donada dau vocabulari.

Dins una aprochia comunicativa tradicionala, donavi lo vocabulari per una preparacion orala o escrucha a flor e mesura que n'avian d'a besonh. Aguessi volgut venir jobastre auriau pas mielhs fach. De vertadièras forestas de dets mi solicitavan sensa que posquessi respondre en totei.

Nulament descorajat entreprenguèri puèi de demandar cen que volian avans d'o notar au tableau. Cen que sonavi dins ma granda manificença « La provision de mots ». Pièjer que tot, fuguèt pas aquela nova organisacion. En mai d'aguer pas lo temps de respondre en toi, èri tot dau temps l'esquina virada, mi laissant ansin en situacion de deblessa.

Adonca, la necessitat d'utilisar l'escrich en defora meme de tota sintesi colectiva s'impauvèt a la mieu consciencia coma una evidència. Pasmens, devia estre ben cadrat e subretot pas profundre la comunicacion.

C- Lei trucs.

Un grop nombros es pas significatiu de tranquilitat. Podèm aisament sota lo pes dau nombre calar dins lo lassitge e la monotonia a la disciplina de ferre. Or se volèm pas estre despasats per l'un o l'autre, es necite de rendre actiu lo grop en jugant justament sus la concurenci.

1- Amé un doc iconografic.

Divisam la classa en doi, au tableau: doas colonas G1 / G2.(sus una ideia de Mr Vernet.).

La toca: a un escolan d'un grop que ditz un element present dins lo document, respoand un escolan de l'autre grop que anonçia a son torn un element.

Si debana coma aquo fins qu'un se trompe o saupe pas respondre. Un ponch es alor donat a l'autra equipa.

Objectiu: revisar lo lexic.

Un pauc mai complicat: un escolan ditz un element e aqueu que li respond va fa en emplegant l'element dins una frasa. Si pot demandar de situar l'element, lo descriure.

-La classa totjorn divisada en dos, un escolan pensa a un element dau document que leis autrei devon devinar en pauvant de questions. Lo temps es comptat.

2- Amé l'escrich.

Fuguet totjorn fastigos per ieu de faire legir lei colegians manco fuguesse una necessitat per arribar a una bona prononciacion e que s'emparesson pas mau la grafia. A cada cop pasmens, m'escagassava lo temperament.

Adonca, dins l'esperit de sortir d'un lassitge trop grand, pensèri menar aquela activitat d'un biais ludic.

- Quora metèri la traça escricha, laissèri de blancs que lei colegians devian remplir. La solucion de cadun èra legida.

- Demandèri de recopiar la traça escricha en li metènt d'errors au niveau dau contengut. Cadun legissia sa traça reformulada que leis autrei devian li trobar leis errors.

- Dins la lectura d'un dialogue, demandèri de cambiar un element que obliguesse a cambiar tot lo reste dau dialogue. L'autre legeire dau s'adaptar o senon dona un ponch a la cola adversa. Aquo si pot faire en juec de rotle.

3- La motivacion.

Despuei lo pauc de temps que fau lo professor me siau avisat d'una cauva: es que la debuta d'un cors es totjorn força importanta, que dona lo ton.

Coma un artiste, en caufant la sala a la debuta, podem determinar la seguida dau cors. S'agisse alora de detendre l'ambient e d'amenar lo subject.

Per aquo podem partir de l'aprenènt, de son vision. La toca saria d'istaurar un escambi naturau sus sei centres d'interes, sus lo ponch de gramatica d'estudiar sensa que s'en avisesse.

Coma aquo per abordar l'estudi dau passat compauvat basta de demandar:

« De qu'as fach dimecres après-miegjorn ? ».

Tant lèu lo professor l'ajuda:

« Ieu ai jogat au foot, e tu ? ».

Per commençar plan-plan, demandar cen que mangèt permete d'emplegar lo grop 1.

Sembla que si senton mai concernits. De tot parier revenir sus l'aprenent dins lo cors permete d'abrivar la maquina.

Per cen qu'es d'abordar la cultura, basta de demandar sei representacions e de leis escriure au tableu, coma nos va sugerèt Mme Castany. Pasmens es tanben pertinènt de li demandar cé que pensan que pensa lo professor;

Per exemple (parli de cen que sabi):

« Lei Nissarts son vegetarians perque dins lo pan banhat li a ges de carn ».....Veraï o faus ?

Una discutida si tanca alora dins la classa. Demandar cé que pensan que pensa lo professor permete de leis interessar, estènt qu'a n'aqueste moment es pus la question dau professor, mai Sa question. Basta alora d'intrar dins una liçon sus l'economia paura de la societat d'avans dins d'unei regions. Jugar la provocacion e donar de veritats simplassas es tanben un mejan de leis interessar e de si li faire investir.

Exemple: « L'occitan a l'Atge-Mejan èra una lenga internacionala. »

Basta per se'n convèncer de constatar: cat colyflower...; dins la lenga anglesa, gracia a Alienor d'Aquitanha.

Totjorn per la cultura, podem abordar l'amor cortés dei Trobadors en partènt de l'actualitat.

« Alor avetz vist Johny Dep que bate son amiga Pamela Anderson ?

Pensatz qu'es normau ?

Pensatz qu'un amor com'aquo si podia debanar avans ? »

Restaria enfin d'estudiar un texte coma Guilhem de Cabestanh.

2- LEI PROJETS.

A- Perqué ?

Dau temps que metèri en plaça lei mieus ideias e la mieu organisacion, posquèri pas m'empachar de mi tafurar en raport d'una eficacitat vertadièra. Lo problema dau nombre demorava ben, estènt que mi podiàu pas ocupar de cadun, nimai lei faire agir, parlar, viure, après imparar l'occitan..

Lo besonh tamben de mi pauvar un pauc mi menèt sus una nova dralha. D'en promier èri segur d'una cauva: aprenem mai en fasènt. Mi ramentèri de cé que diguèt un representant de comerci en manuau d'angles sus la pedagogia:

Ausissi e oblidi.

Vesi e reteni.

Fau e compreni.

Mi falia faire agir meis escolans en lei rendènt autonomes (qu'es mai valorisant e motivant) e actius.

Ansin sus lei conselhs de Madama.Castany.;pensèri faire de trabalh de grop.

En meme temps, m'endralhèri dins una pedagogia de projectes: donar una amira e donca de sens ais apprentissages èra un mejan de motivar leis adolescents e de leis implicar.

En metènt en plaça una tala pedagogia èri segur que leis aprenènts retenguesson e aprenguesson lo cors sensa qu'aguessi totjorn besonh de repepiar.

Actors de seis apprentissages, solets davans lei dificultats, sensa outra mesura que de cercar elei-memei; lo trabalh de grop mi semblèt mai que mai pertinènt. De part aquo podià qu'estre motivant.

B- Qué ?

Aguèri pas a cercar força per saupre que project anavi menar. D'efet la cultura èra una granda manca dins mon ensenhament; lei dansas, lei tradicions, lei vestits, toti m'èran de cauvas totalament estrangieras e que mi parlavan pas.

Pasmens aviau ben legit, èri professor de lenga e de cultura occitana. Assaièri donca de m'entresenhar sus lo país de Pont St. Esperit. Totei-fès fuguèt sensa succès e lei socas a l'entorn de la vilota mi pareissian estre la soleta cultura.

Urosament lo mes de decembre e l'amira de calena mi balhèron de volh e d'ideia. Lei gènts de Pont si dison estre provençaus, aquo m'espantèt totjorn. Adonca sensa lei contrariar, pensèri faire un estudi dei 13 desserts.

Malurosament, aguessi parlat de la cultura dei porres en Africa tropicala auriau agut lo meme estrambord.

Gaire pivelat per la passion de la cultura, podiau pas faire passar la volha de descurbrir cen que mi mancava e que per dire francament li èri bastian contrari quora èra folkloric.

1- Mancant seriosament de motivacion per ensenhar aqueu costat d'aquí de mon titol, pensèri qu'èra pas a ieu de va faire, sarian lei colegians. Lo tème, lo trobèri subito: seria l'Occitania. Era temps de faire prene consciencia ai colegians que l'occitan se parlava pas qu'a Pont St Esperit e que fasia pas part dau provençau.

Lo projecte si bastiguèt sus la mesa au ponch d'un juec de Mossur Baquier pareissut dins Lenga e país.

Sus un tableau quadrilhat, leis escolans devon faire anar son pion de l'origina (x, y) a l'opauvat $(x + m, y + n)$.

La promièra question permete de si desplaçar orizontalament, la segonda verticalament.

La realizacion dei ficas sus cada region per grop dintrava dins l'encastre dau project: siéis regions, siéis groups de 4 escolans.

Per la motivacion, aviau tre la debuta exprimit l'ideia dau juec. Era necite de faire un bon trabalh per sa realizacion. Lei ficas acabadas sarian notadas, lei critèris de notacion clarament dichs: pertinenci dei questions, fautas, presentacion (veire anexe).

En mai d'aquo, après la bastison dei ficas, farian un expauvat de presentacion de sa region e preiveirian de questions de pauvar a sei colegas en contrarotle.

Un fuelh de consinhas (en annexe), fuguèt donat.

Dins una promièra fasa individuala, li respondiguèron puei faguèron una tria per doi puei 3 et 4.

Lei documents per respondre fuguèron tirats de « Tout l'Univers », dau manau de 4° d'H-G, d'un libret pedagogic de l'AELOC e un fuelh de lexic.

Dins aqueste encastre, sensa se n'avisar aprenguèron en meme temps de civilisacion, aguèron una melhora grafia (lei finalas en « a », l'infinitiu...), empleguèron de ponchs de gramatica, de lexic segon lei besonhs, sensa que fuguesse escrich dins una progression; Aprenguèron entr'elei, s'adjudèron leis uns e leis autreis. Una pichota aprenguèt que Garona passava a Tolosa.

Pasmens fa totjorn mestier que lo professor passe en cada grop per verificar lo trabalh. Ansin dins lei doas 4° que menèri aquela experienci, una si passèt força ben entre que dins l'autra d'unei grop mi donèron pas entiera contentessa. La formacion de grop, bensai fuguèt aquo qu'aviau mancat.

2- Aviau nulament abandonat lei juecs de comunicacion e de rotle, e puslèu que de leis utilisir coma complements, pensèri de leis utilisir per un cors vertadier. Ben cadrat, podrian estre eficaç, perque basats sus l'orau e metènt la lenga en scena.

D'en promier donavi un subjecte de comunicacion que ne'n vaqui un que faguèri mé lei 5°:

« Sias un drole, vas querre ton amiga. Son paire ti duerbe e ti ditz qu'es ja partida mé un autre. ».

L'objectiu èra cercar quauqu'un e si justificar.

Après aver chaspat per saupre coma falia entamenar la cauva, prenguèri lo partit seguissent:

fasiau venir un pichon au tableau sensa preparacion e jugavi la scena mé eu. Parlar una lenga es tanben una part d'improvisacion e d'adaptacion. Dau segur, èri aqui per tirassar la conversa e faire veire tot cé que si podia dire.

Que lo pichon saupesse ren dire o parlesse pas, jugavi lo juec:

« Ai ren comprés de que disés »... « Eh bé fan de luna, ma filha seria pas sortida d'afaire mé tu ».

La toca dins aquesta promièra fasa èra de desdramatisar lo passage au tableau, donar de volh, desromegar lo camin e mostrar leis elements clau d'emplegar.

Dins un article sus lei juecs de rotle en F.L.E. extrach de « cahiers pédagogiques N°58 » aviau vist que falia demandar d'en promier d'escriure la scena puèi de faire ausir un modeu sus caisseta e après la faire escriure tornamai. Mi'n'inspirant, metèri après ma demonstracion, leis elements clau au tableau: « Vene querre..es anada ».

Rics d'aqueleis elements començavan de l'escriure o de l'alestir oralament segon lei temperaments: 5 a 10 mn.

. Enfin venian jugar la scena. La motivacion èra basada sus la necessitat de si mostrar comunicatiu, la possibilitat de lo faire e subretot sus l'evaluacion entre « pairs ». Una jurada de 3 a 4 colegians nomenada per ieu devia donar una apreciacion e una explica s'èra necite. Lei critèris èran la prestacion teatrala, la lenga e la prononciacion.

Fuguèt una bona capitada maugrat quauquei francismes. Li aguèt una bona integracion deis elements de comunicacion. Semblèt de cops que li avia una vertadièra conversa de la vida vidènta.

Ansinda, fort de tot aquo empleguèri lo même metode per l'expotacion dei caissetas audio (veire anexe).

Pasmens, per ben ne'n verificar la capitada faudra renovar lo même exercici en lo decontextualisant sensa preparacion. L'agacha deis autreis èra una ajuda e un mejan per faire faire mèfi.

En mai d'aquo, l'enregistrament audio de la scena devia mai ajudar a faire de progrès dins una darnièra representacion. Prenem mai en consideracion lei cauvas se se'n avisam se-meme.

Lei dralhas per après

En abandonant un moment l'ideia de faire jugar lei 3°, aguèri lo project de lei faire s'investir dins un trabalh de grop, a la creacion de contes.

Dins lo cadre de la representacion teatrala dau 24 de mars, deviam estudiar lo conte: « Dançaria sus l'aiga ». Après una descuberta e bona compreson de l'istoria, auriam fach lo liame entre lo passat e lo present, valent a dire lo mite. Lei monuments fan tanben lo liame entre Nemausus e Nîmes, doas ciutats que an pu ren de veire ensens. Un cop, aquo fach, podiàm partir d'aqueleis elements per bastir lei contes.

L'amira presentada èra la bastison de contes enregistrats sus caissetas audio per un escambi escolari. Per l'evaluacion, lei grops legirian son obra a l'ensens de la classa puei pausarian de questions notadas aqui sus per verificar la compreson. D'un autre caire, una jurada metria una apreciacion a la prestacion sus l'intonacion, la lenga, la prononciacion. Lo professor metria la nota finala.

Lo debanament dau project

Per grop seria demandat ais escolans d'escriure sus un morceu de papier, un personatge (pichota, papet...), per un autre grop, un temps (18°secle, Atge-Mejan ...), un endrech (casteu profundat, riba de mar...) un element exterior (arribada d'un personatge, escaufestre naturau...). Lo professor si cargaria de notar de noms de vilas que vou faire estudiar. Aquo fach, tirariàm per grops, de papiers de cada tièra. Deurian servir a

crear lo conte en mai d'un article sus l'istoria de la vila que faudria se'n inspirar. En ajuda aurian tanben un lexic.

Lo promier trabalh si faria individualament per trobar lo tème pendènt 15 mn. Puei, per grop, daurian discutir lo melhor tème, si metre d'acordi, escriure lo conte, un fuelh de consinha saria donat.

Dins un outra sesilha, podrian trabalhar en grops, mé cadun son rotle, lo legeire, lo secretari, lo mestre dau temps.

CONCLUSION

Fuguèt ben orgulhos per ieu d'aguer volgut recercar una pedagogia eficaça! Non que posquesse pas existir, li deu ben aguer una, melhora que d'autres ! Mai auriau pusleu degut m'interrogar sus cen qu'es vertadièrament una pedagogia eficaça.

Ma jovença m'aura escondut d'uneis evidencias. En fach, aquest'an mi siau avisat que mi mancava lo recuel necessari per apreciar lei cauvas e saupre cen que podiau esperar dau bon dei mieus colegians.

Ansinda a ma promièra visita fuguèri espantit d'ausir mon inspectriça mi dire que mei tresenas avian un parlar convenable per son nivèu. Que raça de professor podiau ben estre, estent qu'aviau passat tota l'annada a desparlar sus son nivèu e que mi pensèri dever li crompar d'anabolisants per arribar a quauqua-ren.

Probablament que volguer que saupesson toi tenir una conversa, èra un objectiu mai que mai ambicios.

Pasmens, dins ma quista, capitèri d'organisar un cors capable de gerir un grop nombros.

Mai que mai m'avisèri qu'èra possible d'occupar tot lo monde (e èra una necessitat) en distribuènt de rotles en cadun e fasènt un gros trabalh de preparacion per cadrar lo cors.

En integrant leis escolans dins un project vertadier e de trabalh de grop, veguèri quasi creisser la motivacion.

Mai qu'aquo, faguèri pas ren que d'occupar tot mon monde, mai au contrari, posquèri lei rendre autonomes, actius e travaalhaires.

Sensa se'n avisar, integrèron un saber, que sensa dobtar, podi dire que li sieguesson agut bastian contrari dins un cors mai tradicionau dont auriau passat mon temps a m' engauhar.

Fin-finala, per leis annadas que mi restaran de faire dins l'ensenhament, retendrai la pedagogia de projecte e lo trabalh de grops.

D'efeich, pas ren que per gerar un grop nombros aguèri la prova qu'èra una font de motivacion e de granda eficacitat.

Bibliografia

Memori IUFM:

« Les problèmes de motivation en classe d'occitan. » - Elian Cellier.

« Pratiques de communication orale en classe d'occitan. » - Catherine Bataller.

Ouvrages pédagogiques:

« Former des enfants lecteurs de textes » - Groupe de recherche d'Ecouen. Hachette Education.

« Lenga e pais d'Oc » n° 27 Joan Peire Baquier.

« Lo Provençau per lei drolles » IEO Var Florian Vernet.

Manuaus escolaris:

« Curs de catala per a estrangers- Guide pour l'autoapprentissage »
- Digui, digui. Montserrat Costa, Maria luisa Sabater.

Benda dessenhada de Racochot.

Objectius:

- Descriure, situar.
- contar una scena au passat compauvat.

Debanament:

- Preparacion en binomes, puèi cada grop conta a l'ensem de la classa, enfin questions deis escolans e dau professor per s'avisar de la compreson de cadun.
- un deis imatges mancants es distribuit en cada grop (an totei un imatge diferent). Devon lo descriure a un grop que lo deu dessenhar au tableau.

Evaluacion:

Sus lo moment, puèi exercicis de gramatica en contrarotle.
Resulta: fuguèt forçà esitant a l'orau.

Un enregistrament audio. 1 mn 30 s

- *ah! Es a ieu que cridatz?*
- *Oc excusatz-me de vos deranjar; mai cerque la..la comuna de Banhou.*
- *Ah! de Banhou! Ah ve filatz davans vos aqui, fetz un miech kilometres, e puèi li a un gr..gros garatge apres sus vostra drecha e puei donca prenetz a drecha. M'avetz compres?*
- *euh, non ai pas totalament ben compres*
- *e bè vos diu fetz a pauc pres cinc cents metres e li a un garatge, un gros garatge, li a marcat Renault; perqué vende leis autos Renault. Donca prenetz la dralha a drecha. e apres passatz un pont e puèi fetz encara a pauc pres cinc o cinc cents metres e aqui li a un gros roret. E alora lo roret, passatz darrier e es a gaucha e li siatz. Veiretz, es un pichina bastida. Veiretz li a un drapeu.*
- Eh! A..ai pas ben compres apres lo roret?*
- *E bè apres lo roret hein donca lo roret viratz a l'entorn? Hein.*
- *Oc.*
- *donca a gaucha viratz e veiretz la comuna hein? Es una pichina bastissa li a un drapeu dessus.*
- *Oc sus la plaça...*
- *o bè oc li a un pichota placeta, li a totjorn de gents que juegon ai bochas aqui veiretz.*
- *Bon d'acordi gramaci, au reveire.*
- *E bè a vostre servici, au reveire.*

Remarca: L'ome que demanda son camin fa expres de pas comprene per repetar d'estructuras sintaxics, de lexic e de formas verbalas.

Objectius:

- comprene un dialogue.
- aquesir lo vocabulari per si desplaçar (dralha, camin, virar, anar...).
- saupre demandar son camin.

Exercici de reinvestissament:

- 1- Passar la caisseta e demandar ais escolans de dessenhari lo plan qu'apres de voluntaris faran au tableu.
- 2- En binomes demandar de jugar una situacion sus lo meme teme. D'emplegar « cerque..., ont'es..., anatz, viratz, fetz... »
- 3- Cada grop a una mapa. Un grop dona leis instruccions ais autrei gropes per lei faire anar d'un ponch a un autre.

Evaluacion:

- 1- sus lo moment. Li aguèt una bona compreneson.
- 2- sus lo moment. Fuguèt força formator.
- 3- (dau juec de comunicacion) evaluacion formativa per un jurada d'escolans e lei remarcas de la classa.